

Předplatné pro členy na rok - - 50 c.
Pro nečleny - - - - - 50 c.
Do Cech na rok - - - - - 1 zl. 50 kr.

Milwaukee, Wis. dne 15. ledna 1891.

Adresa:
„Sokol Americký“, 686—6th Street,
Milwaukee, Wis.

Dr. Jan Podlipný, starosta České Obce Sokolské.

Den 24. března 1889 zůstane bohdá zlatým písmem zaznamenán v dějinách Sokolstva. Toho dne památného sestoupilo se Sokolstvo ze království českého v mohutnou jednotu ústřední Č. O. S., již splněna jest aspoň částečně dávná touha Tyršova po svazku, jenž by obejměl veškeré Sokolstvo slovanské, poje toto v jeden kruh bratrský, v jednu zadrugu rodnou.

V čelo mocného toho sdružení veškerého Sokolstva českého, Č. O. S., za starostu povolán Sokol Dr. Jan Podlipný, za jehož vzorného starostenství Č. O. S. zdárně se rozvíjí, připravujíc se právě aby v příštím červnu o sletu všesokolském podala národu českému účty ze své dosavadní činnosti. Přinášejíce v tomto čísle „Sokola Amerického“ vyobrazení prvního starosty Č. O. S., Dra. Jana Podlipného, provozované životopisnými dáty v letošním Sborníku Sokol. uveřejněnými, činíme tak vedeni jsouce tím upřímným přáním, aby i v Sokolstvu americkém byl znám i po zásluze vážen věhlas muže o Sokolstvo velezasloužilého. —

Dr. Jan Podlipný narodil se v osadě Hněvčevsi na Hořicku z rodičů rolnických, dne 24. srpna. Snad že genius tohoto roku nadšení, přehající z pokořené Prahy, vtiskl po-

libek svůj na čelo děcka, neboť nadšení pro věc národní stalo se údělem jinocha, zůstalo i muži, ježž Sokolstvo české v čelo svoje postavilo . . .

JUDr. Jan Podlipný,
starosta České Obce Sokolské.

Obecnou školu navštěvoval br. P. v rodišti svém, na gymnasium pak vyslán byl do Hradce Králové, odkud přestoupil na gymnasium akademické do Prahy. Skončiv studia gymnasiální, vstoupil na universitu Karlo-Ferdinandskou, tehdy ovšem ještě zcela německou. Na doktora práv povýšen byl r. 1874, advokátem stal se r. 1880 a brzo vidíme jej v řadě nejhledanějších obhájců ve věcech trestných.

Života politického a vůbec veřejného záhy se účastnil, spojen jsa svazkem upřímného přátelství s neocenitelným Barákem. Pro vděčnou paměť zesnulého přítele vydal br. P. společně s Dr. V. Řezníčkem obsáhlý svazek řečí zvěčnělého publicisty: „Přednášky Josefa Baráka“. Nečítaje četné články právnické, uveřejnil celou řadu statí politických, velmi často pak setkáváme se s tištěnými řečmi jeho, jež přednesl ve spolcích politických, aneb o příležitostech slavnostních, či konečně ve sborech samosprávných a zákonodárných. Od r. 1885 zasedá totiž br. P. v zastupitel-

stvu Slovanské Prahy, v r. 1889 zvolen pak poslancem do sněmu zemského za skupinu měst: Čáslav, Jeníkov Golčův a Chotěboř, jsa rozhodným stoupencem národní strany svobodomyšlné.

Čestným občanem jmenován br. Podlipný v ohrožených obcích ostrůvka Stříbrského, Vranové a Sulislavi, dále v opuštěné Řeži na Rakovnicku.

Mezi čestné členy čítá br. Podlipného Sokol v Lublani a Rakovnice, mimo to celá řada jiných spolků národních. V četných spolcích jest členem zakládajícím nebo přispívajícím.

Již v r. 1870 setkáváme se s br. Podlipným v Sokole Pražském, byi tehdy u Dr. M. Tyrše ve sboru čekatelů; v řadách členstva téže jednoty vidíme jej jako kandidáta advokacie v r. 1879.

Do výboru S. P. zvolen 25. října r. 1886, roku následujícího však ve výboru nezasedal, až na sklonku roku 1887 vyšel z osudí jako náhradník, načež dne 16. dubna 1888 zvolen opětně do výboru, v němž přejal jednatelství. O valné hromadě S. P. dne 24. března 1890. zvolen br. Podlipný náměstkem starosty a těší se oblíbě členstva stále vzrůstající.

Mnohem důležitější jest činnost jeho v Obci Sokolské, jejímž prvním starostou zvolen dne 24. března 1889. Volba ta rozhodně byla šťastna, br. Podlipný jest výborným kapitánem lodí, u jejíhož kormidla sedí osvědčený br. Jos. E. Scheiner.

Co zvláště pozoruhodno, jest znalost věcí spolkových a vzácný takt, jakým br. starosta Č. O. S. řídí postup práce i vyrovňuje různé okamžité neshody. Že v těžkém začátku svém nalezla Č. O. S. br. Podlipného, jest nejen velký zisk ve přítomnosti, nýbrž i dobré znamení pro budoucnost.

Obětavost br. P. jest příkladná. Veškeré téměř písemnosti (a těch jest při tak velkém celku, jakým jest Č. O. S., řada nemalá) obstarává jeho kancelář advokátní, br. Podlipný sám tak mnohé vyřídí svým nákladem, aniž to mnohý člen výboru Č. O. S. jen tuší. — Zcela podle písma: Aby nevěděla levice, co činí pravice . . .

On nikdy a nikde nešetří práce ni peněz, kde běží o reprezentaci Sokolstva, jsa skvělým příkladem úctyhodné obětavosti sokolské.

Vzácnou jest dále ochota, s jakou br. Podlipný všude osobně vystupuje, kde toho třeba. Jest potřeba zastupce o výletu do vzdálené Lublaně, br. Podlipný neschází. Světová Paříž zve Sokolstvo do zdí svých, vláda zakazuje oficielní účast, ale br. Podlipný, nezmaten zákazem, staví se aspoň v čelo účastníků soukromých, kteří ke cti jména Českého vůbec, Sokolstva pak zvláště, zavodití jdou na poli mezinárodním. Probouzející se Slezsko s rozpjatou náručí očekává Sokoly ze království českého a markrabství moravského, br. P. ochotně staví se v čelo jejich ve zdech rozešvané Opavy. Tam opět žádá župa Sokolská za slavnostního řečníka, br. Podlipný s ochotou podvoluje se úloze naň vznešené. Všude přikládá ruky pomocné, neznaje výmluv, nešetře času ani práce.

Takovou jest mdlými rysy načrtnutá činnost br. P., jenž v uznání zásluh o výpravu do Paříže obdržel od Unie gymnastů francouzských medailii záslužnou. My chudi jsme. Od nás nechť vezme za vděk aspoň upřímnou lásku bratrskou!

Jako řečník jest br. Podlipný vyhlášen účinností a nadšením slov svých.

V obcování společenském jest br. P. roztomilý, u veřejném vystupování vzor pravého Sokola. Budiž nám dlouho ještě světlým vzorem!

Na zdar!

Cvičení pořadová.

(Pokračování.)

V proudu bočním, utvořeném bočným zatočením čet v pravo (v levo) stojí čty za sebou u volném roztupu v němž každá četa jest od předcházející vzdálena na tolik kroků kolik spolů se v ní nalezá. Takový proud, v němž čty se nalezají v roztupu volném, nazýváme proudem volným, na rozdíl od proudu, v němž čty stojí za sebou v roztupu těsném, jenž jak jsme již uvedli, obnáší šest kroků. Bočný proud, v němž čty jsou v roztupu těsném, nazýváme krátce proudem; z volného proudu přejde se do něho na velení:

V proud *pochod!*

Na tento povel prvá četa setrvá na svém místě, ostatní čty vykročí a když dojdou postupně do těsného roztupu tu četaři jejich velí „*stát*“. Každý četař při tom jmenuje číslo své čety; tak velí ku příkladu četař druhé čety:

Druhá četa *stát!*

Koná-li se přeměna z proudu volného do proudu v pochodu, tu velí cvičitel:

V *proud!*

Na tento povel velí četař své čety:

První četa *zkrátit krok!*

Když druhá četa došla za první na vzdálenost těsného roztupu (šesti kroků) tu velí její četař:

Druhá četa *zkrátit krok!*

Podobně postupně velí četař třetí a čtvrté čety ku zkrácení kroku, když byla třetí a pak čtvrtá četa do těsného roztupu došla.

Po dokonané přeměně v proud ubírá se celý sbor v před krokem zkráceným tak dlouho, dokud cvičitel nevelí „*stát*“ neb „*plný krok!*“

Když se má proud těsný změnit v proud volný tu velí cvičitel:

Volný *proud!*

Po tomto povelu velí četaři druhé, třetí a čtvrté čety svým četám „*druhá (třetí, čtvrtá) četa v zad pochod!*“

Když pak čty jejich postupně došly do volného roztupu, tu velí četaři opět:

Druhá (třetí, čtvrtá) četa *stát!*

Má-li se přeměna ve volný proud vykonati v pochodu, tu velí četaři druhé, (třetí a čtvrté) čety:

Druhá (třetí, čtvrtá) četa *zkrátit krok!*

Když byly jmenované čty dosáhly volného roztupu, tu velí jejich četaři:

Druhá, (třetí, čtvrtá) četa *plný krok!*

Četaři velice svým četám, jen tak hlasitě povely své pronáší, aby je jejich vlastní četa každého slyšela. Při tom musí hleděti toho, aby veleli co možno úsečně a aby nezapomněli jmenovati číslo své čety. Stojí-li četa, tu jest místo četařovo za její středem, má-li však četa vykonati nějaký pohyb, tu jest pravidlem, že místo pro četaře jest tam, odkud může nejlépe pohyby čty řídit.

Přeměna šiku v proud.

Ze šiku v proud se přejde dvojím způsobem. Buď se utvoří proud tak aby čelem byl obrácen v tu stranu, kam míří bok šiku a takovou přeměnu nazýváme přeměnou *bočnou*; nebo se utvoří proud tak, že čelo jeho míří v tu stranu, kam byl obrácen šik čelem; a takovou přeměnu nazýváme přeměnou *čelnou*.

Přeměna bočná ze šiku v proud děje se zatáčením čet, přeměna čelná ze šiku v proud vykoná se zařazením čet.

K provedení bočné přeměny ze šiku v proud se velí: Na pravo (na levo) bočně v proud *pochod!*

Na tento povel všechny čtyry, každá pro sebe, zatočí bočně v pravo (v levo) o 90 stupňů, a tímto jich zatočením vznikne proud volný, utvořený na pravo (na levo). Po dokonání zatočení čet, velí četař druhé čtyry *pochod*, také četaři třetí a čtvrté čtyry velí svým četám k pochodu a když tyto postupně došly do těsného rozstupu tu velí četaři postupně „*stát!*“

K bočné změně šiku v proud volný se velí:

Na pravo (na levo) volný proud! *Pochod!*

Tu čtyry pouze bočně zatočí a po dokonání jich zatočení jest volný proud úplně vytvořen.

Je-li šik v pochodu, tu přejde se z něho bočně v proud na velení:

Na pravo bočně v *proud!*

Tu praví (leví) krajníci čet zkrátí krok a čtyry zatočí bočně v pravo v levo, čímž vznikne volný proud. Po dokonání zatočení v proud velí četaři druhé, třetí a čtvrté čtyry „*plný krok*“ a když jejich čtyry došly do těsného rozstupu tu velí „*zkrátit krok.*“

Má-li se přejíti ze šiku v pochodu jsoucího bočně do volného proudu, tu velí cvičitel:

Na pravo bočně volný *proud!*

Na tento povel čtyry pouze zatočí bočně v pravo (v levo) a tím bočná přeměna šiku u volný proud jest vykonána; tento bere se pak plným krokem v před v směru do něhož zatočením ze šiku přešel.

Čelně v proud přejde sbor ze šiku, buď na některou z krajních čet, neb na četou střední; jsou-li čtyry čtyry, tedy na četou od pravého křídla druhou.

Když se má proud utvořiti čelně na četou střední, tu se to zvláště ve velení neudává.

K přeměně té cvičitel velí:

Čelně v *proud!*

Na toto navěstí „*čelně v proud*“ velí četař první čtyry „*čtyrstup v levo v bok*“, četař třetí a četař čtvrté čtyry velí „*čtyrstup v pravo v bok*“.

Když první, třetí a čtvrtá četa přešly v čtyrstup tu cvičitel velí:

Pochod!

Na tento povel druhá četa, setrvá na místě, ostatní tři čtyry současně vykročí. Prvá četa vedena jsouc svým četařem, zatočí v levo a jde pak šest kroků v tom směru, do něhož zatočením v levo přešla. Pak zatočí v pravo a když dojde čtyrstup v čele jdoucí za druhý spol stojící vedle krajního spolu na levém křídle druhé čtyry, tu velí četař *stát* a pak „v šik v pravo čelem.“

Třetí a čtvrtá četa zatočí na povel *pochod* v čtyrstupu na pravo i jdou pak směrem v který zatočením přešly, třetí četa 12 a čtvrtá četa 18 kroků, pak zatočí v levo a když došly tak daleko, že čtyrstup jsoucí v čele čtyry přišel za spol stojící vedle krajního spolu na pravém křídle čtyry předcházející, tu velí jich četaři *stát* a pak „v šik v levo čelem“.

Když se má ze šiku utvořiti proud čelně na některou četou krajní tu cvičitel velí:

Na pravo (na levo) čelně v *proud!*

Na toto navěstí pravá (levá) krajní četa setrvá na svém místě beze změny. Ostatní čtyry na velení svých četařů přejdou v čtyrstup v pravo (v levo). Pak velí cvičitel:

Pochod!

Na tento povel zavedou četaři své čtyry podobně jak bylo udáno při předcházející přeměně a když se čtyry jejich naleznou v proudu na svých místech tu velí jim „v šik v levo (v pravo) čelem.“

Ze šiku jsoucího v pochodu přejde se čelně v proud na střední četou na velení:

Čelně v *proud!*

Tu četař první čtyry velí „čtyrstup v levo v bok“ a pak zavede svoji četou za druhou četou. Podobně četaři třetí a čtvrté čtyry velí „čtyrstup v pravo v bok“ a uvedou pak čtyry do proudu tímž způsobem, jaký udán byl při této přeměně konané ze šiku na místě.

Velení k utvoření proudu ze šiku, jsoucího v pochodu na některou z krajních čet jest:

Na pravo (na levo) čelně v *proud!*

Na toto velení pravá (levá) krajní četa jde plným krokem dále, ostatní čtyry utvoří čtyrstup v pravo (v levo) načež je četaři jejich dovedou do proudu na příslušná místa, kdež jim pak velí „v šik v levo čelem“, po tomto obratu kráčí pak každá následující četa plným krokem v proudu za četou předcházející.

Příští závody Nár. Jed. Sokolské.

Povinnost důležitou a čestnou zároveň jest roku letošního vykonati sborům Nár. Jedn. Sokolské: vyslati borce své k závodům, jež ustanoveno pořádati v dnech 20. až 24. příštího srpna v Milwaukee, Wis.

Dosud závody Nár. Jedn. Sokolské, pořádané každého čtvrtého roku, byly dny nejvýznamnějšími v pospolitém našem životě sokolském, o nich o všech živé zkazky kolují mezi námi, i jsou nám předmětem milých vzpomínek i pobídkou ku stále pilné práci, kterou snažíme se překonati vše bývalé očividným pokrokem, jehož domocí se chceme všemi silami.

Žádná okolnost nepůsobila dosavad tak blahodárně v rozvoj činnosti tělocvičné ve sborech našich jako závody všeobecné, jak přípravami, k nim nutnými, tak i vlivem svým, který v zápětí jejich vždy byl pohnutkou k rozvinutí značnější a úspěšnější činnosti v tělocvičnách.

Z každých dosud pořádaných závodů Nár. Jedn. Sokolské vzešel nám prospěch znamenitý a tak lze právem očekávati i od závodů příštích, které poprvé co závody všeobecné budou pořádaný dle nových pravidel, dle nichž výkony, v nichž mají borci závoditi ustanoveny budou až na cvičišti.

Okolnost tato dává nám podnět k naději, že ve všech sborech N. J. S., které povinny jsou závody obeslati, bude se cvičiti co možno soustavně a všestranně, tak jak toho všestrannost závodů vyžaduje. Dřívější způsob, dle něhož jsme se připravovali ještě před čtyřmi lety k závodům do New Yorku, ku prospěchu našemu, byl opuštěn i jest na nás nyní, abychom chtějíce čestně obstáti v závodech příštích připravovali jsme se k nim tak, abychom byly ve všem vsudy vycvičení náležitě.

Dokonalým borcem jest pouze ten, kdo na jakémkoli náradí a v jakýchkoli výkonech dovede závoditi a takové musíme si vychovávat ve svých cvičiřnách a také si je vychováme, kdy cvičíme dle soustavy sokoltké.

Připravovati se na závody učením se několika výkonům čili dřením jich bylo cvičením jednostranným a celkovému výeviku jaký vždy na mysli míti musíme škodlivým. Dokud jsme se náležitě nevyznali v soustavě sokolské, tu mělo to do sebe cosi dobrého, když byly k závodům všemi sbory výkony napřed vypisovány, neboť se tím přípravám k závodům dala přece jakási rozmanitost, však dnes kdy po většině vsade již soustava sokolská jest známou, kdy poznána její nevyčerpatelná bohatost cvičení, byl by starý způsob vypisování k závodům cvičení velmi nedostatečným a pokročilé době naši by nevyhověl. Leč tu nesmíme zapomínati, že zároveň nynější způsob určování výkonů závodní až na cvičišti a povinnost, že každý borec musí závoditi nejen na náradí

ale i ve skocích, ve zvedání břemen a ve šplhání ukládá za povinnost každému sboru:

— aby vypěstoval ve svém cvičicím členstvu borce takové, jež by byli s úkolu takového a povinnost ta podmiňuje vytrvalé pilné cvičení — jehož chceme všude se domáhati a které k radosti naší většinou se již mezi námi ujalo.

Ustanovení, že borci rozdělení jsou na dva oddíly, slabší a pokročilejší, poskytuje zároveň příležitost slabším a mladým sborům, aby mohly bez obav, že neobstojí závody příští obeslati. Záleží nyní na tom, aby ve všech sborech pilně se cvičilo, i aby všude bylo pamatováno, že k náležitě přípravě závodní nestačí snad po tři neb čtyry měsíce před samými závody cvičiti.

Jsmo přesvědčeni o tom, že tam, kde Sokolové s pravým porozuměním plní svoje povinnosti, již dávno jeví se v cvičirné jejich ruch předzávodní i že všichni ti, kteří poněkud jsou ve cvičení pokročili přičiňují se aby se co možno zdokonalovali, aby za svůj sbor co borci mohli s úspěchem závodu se účastniti.

Ponechávajíc si na příští dobu upozorniti podrobně čeho třeba při cvičení dbáti aby se jim cvičenci pro závody náležitě připravili, poukážeme tuto jen povšechně na některé nutnosti.

Měření síly své a vycvičenost svoji v závodech, jest věc vážná a pro toho, kdo dospěl tak daleko ve cvičení, že jest k ní ustanoven zároveň čestným vyznamenáním. To ať má stále na mysli každý z cvičenců, kdo může míti naději, že k závodům bude vyslán, i ať chová se dle toho ve cvičení vždy tak, aby na něm znáti bylo, že jest si vědom toho, k jakému vážnému a čestnému úkolu může býti ustanoven. Tam kde cvičenci v četě provádí jen samé legrace, tam kde celá četa jest jen samý žert a samý smích, tam málo zbude času na opravdové cvičení. Není třeba, aby cvičenci v četě stáli jako přimrazení neb jako dřevění sloupové, neb aby se mračili jako staří, mrzutí profesori, ale směje-li se celá četa a směje-li se také ten, kdo právě cvičení provádí, tam nelze ani o žádném cvičení mluvit a tím méně o nějaké přípravě k závodům. Kdo jest v četě takovým neposedou a takovým raráškem, že ni okamžik nevydrží aby někoho nepokoušel, takového musí cvičitel přísně napomenouti i musí toho na něm přísně vymoci, aby se choval slušně a pokojně a druhým cvičení nekazil. Netřeba se žádnému cvičiteli při tom obávati, že by se při tom setkal s nějakým tuhým odporem, neboť každý takový neposeda přece musí nahlédnouti, že chováním svým jen cvičení druhým kazí a dá si na jisto říci, když ne na prvé tedy bezpečně na opakované napomenutí.

Ostatně každý snadno pochopí, že třeba jest četě chovati se ve cvičení vážně a to hlavně tenkrát kdy zkouší se nějaké obtížnější neb neobvyklé cvičení, při němž musí býti šetřeno náležitě opatrnosti. Cvičitel nemůže se smíchu zdržeti, upozorní na to, že vydává se svým smíchem v nebezpečí působiti si úraz, jenž může ho zmrzačiti pro celý život. Mnohého takového smíška pak přejde smích při provádění výkonů, když se mu připomene že může si jím snadno působiti kýlu (průtrž), která může ho snadno buď na mnohá léta neb pro celý život učiniti mrzákem.

Rozumí se samo sebou, že cvičitel musí vždy přísně toho žádati, aby všichni cvičenci konali každé cvičení tak jak je byl ukázal a při tom aby drželi tělo co možno správně až do nejmenších podrobností.

Hlavně na řádný příchod k náradí a na řádný seškok s něho nebudiž zapomináno, ano budiž to přední

starostí cvičitele pilně cvičence v tom opravovati, neboť v obou těchto věcech se u nás nejvíce chybuje.

Cvičeno budiž dle obyčejného rozvrhu cvičebního, bez uchýlení se od něho, při tom však ať cvičenci neopomenou při volném cvičení se zdokonaliti v oněch cvičeních, které v četě nemohli dobře dovésti.

Návštěva cvičení musí býti pravidelná, mimo dvoje cvičení v týdnu ať cvičí se všude kde to jest možno, též v neděli dopoledne.

Kdo vynechá některé cvičení, ten více již si je nemůže vynahradiť! I mimo cvičení musí každý ze cvičicích připravovati se k příštím závodům a to především pravidelným, spořádaným životem. Nejsme žádnými temperenciáři abychom věřili, že ten, kdo vypije sklenici piva stává se neschopným užiti veškerých výhod z pěstování tělesného cvičení vznikajících, však máme přece za povinnost svou tuto upozorniti, aby nikdo z nás nikdy nepřebíral, neboť snadno by jediným dnem tím ztratil, co cvičením za měsíc neb za delší dobu získal.

Účelem závodů mimo jiné, jest hlavně, aby na stařečných a pěkně vyvinutých postavách borců se při nich veřejně osvědčilo jaké zdárné výsledky pěstování tělocviku na tělo lidské má. K tomu cíli má se při vybírání borců k tomu hleděti aby činili postavou svojí dojem mužné síly a zdravoti a každý za borce se připravující Sokol má se snažiti, aby postavy takové se domohl.

Za tím účelem žij každý střídě a pravidelně, i střež se promarniti noci tancem, kouřením a pitím.

Kdo vede život nespořádaný, ten jest špatným Sokolem, třeba by i pěkně cvičil, neboť dokazuje, že zdraví svého si neváží; my chceme, aby borci naši při vystoupení svém o závodech dali na jevo nejen svým cvičením, ale i veškerým svým chováním, že jsou skutečnými Sokoly dokonalými muži a proto třeba nám toho hleděti abychom si takové ze sebe vychovali, čehož při dobré vůli snadno dokážeme. Uprímné, přátelské napomenutí v pravý čas mnoho v tom ohledu dokáže.

Mimo přípravy ve cvičirnách, jest třeba, aby každý sbor již nyní toho byl pamětliv, že obesláním závodů mu vzniknou značné výlohy, i měl by již teď přemýšleti o prostředcích, jakým způsobem výlohy ty uhradí. Tam kde se podobná záležitost nechá na poslední chvíli, tam se pak obyčejně řekne, nejsou peníze a proto místo dvou čet pošleme jen četou jedinou, nebo místo čtyř jen dva neb jednoho závodníka a jest z nouze pomozeno, ale závody při takovém jednání jsou pak ovšem slabé.

I cvičící Sokolové by měli činiti finanční přípravy k závodům. Šetrností dá se mnoho dokázati. Kdo uspoří každého týdnu 25 centů, ten uspoří za rok 13 dollarů. Každý ze cvičicích, jenž má naději jeti do Milwaukee k závodům, snadno a bez znatelné ujmy, mohl by si ustrádati obnos peněžitý, jimž by část neb po případě celé cestovné k závodům uhradil, což by valně přispělo k četnějšímu jich obeslání.—

Očekáváme, že nejméně sto vybraných borců z cvičicého členstva Nár. Jedn. Sokolské sjede se k příštím závodům do Milwaukee, aby tam za své sbory účet složili z jich činnosti, abychom však nebyli v očekávání svém sklamáni, nýbrž nad očekávání své radostně překvapeni, třeba jest nám již nyní všeobecné přípravy k závodům těm činiti, což jest čestnou naší povinností, které jak bezpečně doufáme, po sokolsku dostojíme. Nuže—, tužme se!"

Čtème!

Nejednou bylo v časopisu tomto právem stěžováno, že Sokolové velmi nedbale jej čtou i že skutečných čtenářů jeho málo by mezi námi napočítal. Takovéto nevšímání si vlastních našich zájmů, jež v Sokolu Amer. jsou tlumočeny, ovšem má za následek, že ti, kterým zájmy ty jsou „španělskou vesnicí“ jak se v obecné mluvě říká, všeobecný pokrok sokolské věci naši zdržují, nemohouce sami ze sebe vystihnouti k jakému cíli Sokolstvo chce dospěti a jaké prostředky jej k cíli tomu mají dovésti.

Za takových poměrů žel, vážne pravá činnost sokolůká v jednotlivých sborech našich a následky toho bývají mnohdy až příliš patrné a žalostné.

Chceme-li aby společná věc naše zdárně pokračovala tu třeba aby každý sbor náš skládal se z členů vesměs uvědomělých, se Sokolstvem a jeho potřebami obeznámených. K tomu však jest třeba dobré vůle každého Sokola bez výminky. Tu musí každý bez rozdílu v směru tom býti činným i nesmí o sobě mysliti, že ví již příliš mnoho, mnohem více, než vědí jiní, i že mu tedy netřeba se ještě poučovati.

Věc sokolská dosud se vyvíjí, ona dosud není zralou a úplně ustálenou a tu stále vyskytuje se v ní mnoho nového, před tím neznámého a nebyvalého, s čím prospěšně jest seznámiti se každému z nás.

Tak jako v jiných oborech činnosti lidské, myslící a bádající duch člověka nové vynálezy činí a staré zdokonaluje, tak děje se v činnosti tělocvičné, v práci sokolské a kdo chce této práce býti náležitě s to, ten musí vývoj a průběh její bez ustání pilně sledovati.

Leč my v ohledu tom skoro ničeho nekonáme, jsouce valným počtem úplně neteční k tomu, co na poli sokolském se kde děje a co na něm vyrostlo nového a pak chceme, abychom pokračovali s těmi, kteří rázně se berou v před.

Stýskati to sobě dovedeme— až mnohdy mrzuto jest poslouchati— že není v řadách našich vše tak, jak by mělo býti, ale velmi často právě ti, kteří tak rádi na naši nedostatečnou činnost žalují, praničeho nečiní, přispívajíce tak hřivnou svoji k nečinnosti všeobecné. Nejčastější, skoro obecné bývají stesky, že činnost mnohých sborů našich vážne pro nedostatek řádných cvičitelů. Při tom však málo kdo jest toho náhledu, že takový sbor jemuž cvičitel dobrý schází, má o to pečovati, aby si takového ze středu svého vychoval i že nemá na to čekati zda nějaká šťastná náhoda mu takového odněkud přinese.

Pronese-li kdo náhled, že jest možno snadno každému sboru vychovati si ze středu svého cvičícího členstva schopného cvičitele, tu z pravidla bývá náhledu takového odporováno. Jest totiž na mnoze zakořeněn názor, že schopným cvičitelem jest pouze ten, kdo nejlépe umí velkotoč na hrazdě a kdo nejlépe umí ručkovati ve stoji o rukou na bradlech. Leč názor takový jest úplně mylný a u žádného Sokola soudně myslícího víry nenalezne.

Dobrym cvičitelem jest ten, kdo sběhlým jest v látce cvičební, v soustavě sokolské zahrnuté a kdo dovede jí náležitou methodou vyučovati. Podle toho ten kdo ovládá soustavu naši nejlépe a kdo nejlepším způsobem dovede jí vyučovati, ten jest cvičitelem nejlepším, předpokládaje, že aspoň do jisté míry má ve cvičení též sběhlost praktickou, která ovšem nikterak sahati nemusí v odvážná cvičení, o nichž si mnozí představují, že jsou pro cvičitele dobrého patentovaná.

K náležitému seznání soustavy sokolské a způsobu jak dle ní vyučovati nestačí jen cvičiti, tu třeba sáhnouti též po spisech o soustavě té pojednávajících i čísti v nich

pilně, a čtené náležitě v mysli srovnávati a pořádati, by snadno vše mohlo býti pamatováno k praktickému využitkování při cvičení.

Žel, dosud kniha tělocvičná jest mezi námi pravou vzácností a dle toho také počet těch, kteří někdy po knize takové sáhnou, jest až úžasně nepatrný.

V té věci měli bychom se již jednou polepšiti!

V každém sboru, který posud nemá knihovny, měli by bez prodlení opatřiti sobě aspoň nejnnutnější knihy tělocvičné a v těch sborech, kde knihovny stává, měli by k tomu přihlédnouti, aby v ní byly též knihy tělocvičné a spisy sokolské.

Na založení neb zmíněném obohacení knihoven, nesmělo by se ovšem přestati. Schopní cvičící členové budtež pak pobádáni, aby odborné tělocvičné knihy četli a z nich se vzdělávali.

Jen takovým způsobem bude nám přibývati Sokolů s tělocvikem obeznámených a tím i dobrých cvičitelův.

Dle stanov N. J. S. jest V. V. povinen zaopatřovati jednotám na vlastní útraty knihy, které o českém tělocviku pojednávají. Článek toho dosud málo bylo prakticky upotřebeno ač jest důležitosti nemalé.

Mělo by býti zjištěno, jaké tělocvičné knihy která jednota vlastní a Vyk. Výb. pak dle toho by každé jednotě scházející jí knihy tělocvičné zaopatřil. V tom nemělo by býti odkládáno, neboť nelze si ani dobře představit, že by se mohla některá jednota naše obejiti bez potřebných knih tělocvičných, které její cvičencům hlavně však členům cvičitelského sboru mají býti stálým a nevyčerpatelným zdrojem poučení.

Ve všech jednotách ať náležitě uváží, že cvičitel bez potřebného vzdělání v theorii tělocviku, nikdy nemůže úplnou měrou cvičícímu členstvu býti prospěšným a nikdy nemůže přičiniti k náležitému rozvoji tělocvičné činnosti v jednotě své tolik co by mohl, kdyby se byl v theorii tělocviku vzdělal a pak vědomostí nabytých používal.

Který cvičitel pilně čte a studuje knihy tělocvičné, ten nikdy není na rozpacích, jaké cvičení má probírat s četou na náradích a také nepříjde nikdy do rozpaku, kdy má cvičení čte své jmenovati. Takový též nebude svým cvičencům ukazovati cvičení, jež by síly jejich přesahovala, kdežto cvičitel v theorii tělocviku neobeznalý, nedovede četu svou náležitě zaměstnati dle síly a pokročlosti její. Program jeho cvičení bývá příliš záhy vyčerpán a takový ovšem snadněji mnohého od cvičení odpudí, než aby v něm chuť a lásku k pilnému cvičení vzbudil.

Vniknutí v soustavu sokolskou a porozumění jí náležitě, nevyžaduje ani dlouhého času ani žádného snad obtížného namáhání, a kdyby mnozí z těch Sokolů, kteří svůj prázdný čas rádi protráví u kulečnicku neb při kartách v smrdutém a odporném ovzduší hospody, věnovali jej pilně četbě tělocvičných knih, pak bychom v brzku přestali slýchati o stezcích na nedostatek dobrých cvičitelů.

Bylo by na čase, aby každý z nás konečně nahlédl, že to naše Sokolství není obsaženo veskrze v té okolnosti že jsme členy toho neb onoho sboru sokolského, v němž buď jsme činní neb nečinní, ale že musí jeviti se v živém stálém zájmu, kterýž jest nám projevovati ku všemu co Sokolství se týče a to především četbou tělocvičných knih, tělocvičných časopisů a sokolských spisův vůbec.

Nerozšířili se mezi námi náležitě pilná četba sokolská pak budeme — a byt by nás bylo i do tisíců — dále tápati ve tmách, kdežto bychom jinak píliti mohli za cílem vytčeným kroky ráznými.

O veřejném cvičení.

Již mnoho bylo o veřejném cvičení napsáno a vrátime-li se tuto k předmětu tomu opět, tož nutkají nás k tomu mnohé nepřístojnosti, jež se stále ještě tu a tam při veřejných cvičeních ukazují, svědčíc o tom, že v některých sborech našich dosud nebyl vystižen význam, jaký veřejné cvičení máti má.

O veřejném cvičení vystupuje sbor sokolský před veřejnost, aby ukázal jakým způsobem se v něm tělocvik pěstuje a aby z činnosti této před obecností, jež chce zájmem svým získati, úcty složil. Z toho následuje, že má býti veřejné cvičení ukázkou obyčejného cvičení, jaké kdykoli možno v hodině cvičební ve cvičirně spatřiti.

Kdo ví, že v řádně řízené cvičirně vyučuje se tělocvik dle rozvrhu na mnoho týdnů napřed ustanoveného, ten také snadno pochopí, že v rozvrhu takovém k vůli veřejnému cvičení dobrý cvičitel ničeho nemění, nýbrž že připraven jest vystoupiti na veřejnost s členstvem, cvičícím kdykoli bez zvláštních příprav, které jen postup vyučování přerušují, k žádnému prospěchu cvičících nesloužíc.

Podle toho tam, kde se dbá řádného vedení cvičení, zvolí se pořad pro veřejné cvičení tak, aby obsahoval cvičení stále a pravidelně v hodinách cvičebních pěstovaná a nikoli cvičení cizá, neobvyklá, která se teprve k veřejnému cvičení mají nadřít, vyjma ovšem zvláštní případy. Kde ukazují se obecnostem o veřejném cvičení zcela jiná cvičení než jaká obyčejně jsou ve cvičirně pěstována, tam věru neví proč veřejné cvičení pořádají. Či má snad býti obecnost klamáno? Má tomuto býti podána ukáзка sokolské činnosti, jež příslušným sborem pěstována není?

K čemu takové počínání, rovnající se klamu, Sokola nedůstojnému a k ničemu dobrému nesměřujícímu?

Velmi často shledáváme se na pořadu veřejných cvičení se šermem.

Každý z nás dobře ví, že ani v jediné naší jednotě nepěstuje se šerm pravidelně, a přece kdybychom prohlédli pořady našich veřejných cvičení, tu bychom se musili domnívati, že šerm jest u nás skoro ve všech jednotách domovem.

Neschvalujeme nikterak aby byl dáván šerm na pořad veřejného cvičení v těch jednotách, v kterých se nikdy nepěstuje než právě po těch několik okamžiků, v nichž utkají se—obyčejně to bývají jen jediní dva—cvičenci před obecností o veřejném vystoupení sboru. Víme ze zkušenosti, že naši „šermíři“, kteří měli vystoupiti na jeviště v posledním okamžiku, kdy již měla býti opona vyhrnuta, běhali jako zoufalí s končírům a koho napadli, toho se ptali aby jim pověděl jak se má končír držeti. K čemu vypadá šermování takových „šermířů“, o tom marno by bylo mluvit, není ničím nežli nepodařeným paškvillem šermu.

Patří k tomu ovšem kus amer. smělosti, vzítí beze všech příprav a bez všeho předcházejícího cvičení se šermu končír do ruky a jíti šermovati před obecností, však o tu v Americe nebývá nouze. Nepodceňujeme nikterak význam šermu, rádi uznáváme jeho důležitost, leč při těch poměrech, v jakých většina našich cvičících Sokolů žije, nelze nám zastávat se ho aby byl pravidelně ve všech jednotách pěstován, dobře vědouce, že není to dobře možno.

Kdo chce jen trochu slušně šermovati, ten musí šermovati každodenně neb aspoň třikráte, čtyřikráte týdně, nejméně aspoň vždy hodinu a k tomu většinu našich cvičících členů nedostačuje čas ani prostředky. Cvičící členové naši skoro bez rozdílu nejméně po 10 hodin denně

pracující, nemohou věnovati jedinému odvětví tělocviku každodenně hodinu neb déle, vždyť mnozí z nich jsou rádi, mohou-li za týden věnovati cvičení vůbec celkem dvě neb tři volné hodiny.

Šerm býval vydatným cvičením starým Spartánům, za kteréž musili obyčejnou práci vykonávati jejich otroci. On býval výborným cvičením i znamenitou zábavou šlechtě, a dosud jest dobrým cvičením těm, kteří vládnou hojně volným časem, ale pro nás, většinou dělníky po celý den ku práci přikované, se mnoho šerm ani nehodí, poněvadž mu nemůžeme obětovati tolik času, co vyžaduje. Nač tedy vystupovati se šermem o veřejném cvičení před obecností, kdy není mezi námi skorem nikoho kdo řádně jej pěstuje.

Budme přímí a nelíčení a vystupujme před veřejnost takoví jakými jsme ve cvičirně a nedělejme se před veřejností takovými jakými nejsme. Co uvedli jsme o šermu, to mohli bychom uvést i o rohování. Tento druh tělocvik v jednotách našich též velmi málo jest pěstován—čehož nikterak nelitujeme— a přece na pořadu veřejných cvičení se dosti často objeví. Netřeba tu snad ani široce vypisovati že takové rohování nebývá ničím jiným nežli hotovým mlácením se pěstěma dvou zápasníků, kteří o pravidelném rohování zhola ničeho neví. A jak šeredným způsobem bývá ke všemu ještě takové rohování dvou ničeho neumějících rohovníků prováděno! Byli jsme, žel, již svědky toho jak „takovým“ rohovníkům přinesli židle na jeviště, na kteréž se tito posadili, načež jim bylo pomáháno při oblékání rukavic a vše s nimi konáno tak jako když dva rváci ze řemesla vystoupí před zesurovélé publikum americké. Ničeho již neschází při takových našich výstupech rohovnických o veřejných cvičeních, než pouze to, aby zápasícím byla nalívána kořalka do úst a aby touto byli omýváni, jako se činívá řemeslným boxerům.

Čím jenom mají býti ta naše veřejná cvičení za takových nepřístojností? Ať odpoví nám na to jejich pořadatelé.

Ti obyčejně se vymlouvají, že chtěli podati obecnostu obraz o tělocvičné činnosti co možno poutavý a rozmanitý a proto že uvedli na pořad též šerm a rohování. Při tom však pořadatelové tací neuváží že klamali sami sebe a obecnost též.

Ukážem neobyčejné nevědomosti, kterou nelze ničím omluviti jest, pakli pořadatelové veřejného cvičení z téhož snaží se učiniti zúmýslně mumraj neb maškarádu, jak se již v jedné z jednot našich před nedávnem událo. Toť ovšem přečin věc sokolskou hrubě urážející, přečin, jenž musí v každém myslícím Sokolu vzbuditi odpor a ošklivost. Pravili jsme výše že veřejné cvičení má ukázati jakým způsobem se v tom neb onom sboru tělocvik pěstuje a ukázkou tou že má býti obecnost získána zájmem sokolským. Jak srovnává se s tímto účelem veřejného cvičení vystoupili o něm se cvičícím členstvem zároveň paňáca, který svými bláznivými kousky má je drážditi k smíchu podobně jako paňáca, který zároveň s koňmi vystoupí v cirkusu?

Nedostává se nám věru slov, abychom počínání takové dosti přísně odsoudili a ponecháváme to každému Sokolu aby si sám o takovém vystoupení paňáci zároveň se cvičícími Sokoly, úsudek utvořil.

Naše činnost tělocvičná jest činností vážnou, která nese se za cílem vznešeným a ušlechtilým, ona nestrpí vedle sebe žádného sprostého paňácovství aniž se kdy sníží tak, aby se nějakým paňácovstvím chtěla zamlouvati nedospělým dětem.

Vystupování Sokolstva o veřejných cvičeních musí býti v každém ohledu důstojným, i nesmí býti poskvř-

něno žádným paňácovstvím za žádných podmínek. Tolik měl by přece již každý z nás vědět, i měl by se přičinít ze všech sil k tomu, aby věc sokolská nebyla urážena samotnými Sokoly neodpuštělnou a neomluvitelnou frivolností, jaké nedávno jsme byli svědky o veřejném vystoupení jednoho sokolského sboru.

Snahy naše nesou se k tomu, aby Sokolství v širších kruzích lidu našeho došlo uznání, by pojmáno bylo s náležitým porozuměním, co činnost pro každého bez rozdílu důležitosti veliké a velevýznamné; snahy naše směřují k tomu, získati Sokolství přízeň co největší, rozšíření co nejznačnější a k tomu třeba jest, aby toto bylo námi vždy reprezentováno co věc vážná a zušlechťující a nikoli co nějaká fraškovitá kudrlinka, sloužící pouze k chvilkovému pobavení.

Jest na čase abychom již jednou zvážněli!

O methodice tělocvičné.

Čím složitější práci jest nám konati, tím většího počtu a rozmanitějších prostředků užíváme, abychom cíle se dobrali. Není však lhostejno, kterých prostředků užijeme. Vedouť jedny bezpečněji, rychleji a snadněji k cíli než druhé. Volíme-li takové, práce naše potká se se zdarem.

Co platí o práci, platí též o vyučování vůbec a vyučování tělocviku zvlášť. I zde je úloha složitá a prostředky a pravidla mnohá. Na znalosti jejich a volbě spočívá zdar práce cvičitelovy, tudíž i způsob vyučovací čili *methoda* jeho.

Mluvíme-li o methodě vůbec, míníme tím dobrý způsob vyučovací, i pravíme o některém cvičiteli, že má nebo nemá *methody*. Podobně mluvíme o *methodickém* (dobře spořádaném) *postupu* vyučování a o *methodice tělocviku*, čili nauce dobře spořádaného vyučování.

Methodika tělocviku*) jest souhrn pravidel a prostředků spořádaného vyučování tělocviku, nauka nad jiné obsáhlá, jako složitý jest cíl všeho zřízení sokolského. Tenť jest, tělocvikem a sokolským zřízením působiti v souměrný vývoj těla, ducha a povahy.

Rozbor tohoto cíle poučí nás o rozsahu *methodiky* tělocviku sokolského a vědomostí cvičitelových.

Prostředkem působnosti cvičitelovy jsou cvičení těla, *tělocvik*, nauka logicky rozdělená a ve všech směrech zpracovaná, jedním slovem soustavná.

Předmětem činnosti jest tělo, duch a povaha. Potřebných vědomostí sem se přenášejících podává *tělověda* a *duševěda*.

Způsob činnosti dostatečně je naznačen slovem „souměrný“. Poučení o souměrnosti, úměrnosti, kráse těla a pohybu vůbec podává *krasověda*.

Neposledním článkem v bohatém řetězu cvičitelových vědomostí a vlastností jest známost všeho *zřízení sokolského a povaha* cvičitelova, dva činitelé, mající největší důležitost pro vývoj ducha a povah národa.

Bude se zdáti počet věd a požadavků *methodické* mu cvičiteli činný přílišným, než nemožno jest z nich ubrati.

Či jest možno mysliti sobě cvičitele, který by neznal soustavy cvičebné? Kterak by se mohlo mluvit o rovnoměrném vývoji sil, když by cvičitel znal a cvičil pouze svalstvo končetin, kterak byl by zabezpečen vývoj těla, kdyby se nevykonávala opatření ochranná?

Jaký prospěch měl by člen prací denní unavený, přikázán jsa cvičiteli Broukalovi, jenž každou známku

jarosti v závodu dusí, nepřeje vtípem pookrátit? Či by se nemělo dbáti požadavků krásy, trpěti zkažená, hrubá a nesprávná mluva; či nemělo by se vzpomínati důležitých běžných událostí, nedávati podnětu ku krásným snahám a obětavosti vlastenecké?—Kam by se podělo veliké poslání jednot sokolských?

Methoda tělocviku má-li býti úplnou, musí obsahovati všechny pokyny k jmenovaným předmětům směřující. Pokyny ty jsou rázu obecného, povšechného, jež směřují k věcem mnohým a rázu zvláštního, pravidla podrobná, jež směřují k jednotlivostem.

Ukážeme na příkladech. — Nezanedbávati nářadí, vyčerpávati druhy cvičebné, věnovati jednotlivým druhům cvičebným přiměřený čas, voliti po prvcích jednoduché kombinace atd., jsou pokyny *obecné*, jež platí pro všechny obory soustavy tělocviku.

Cviče prostocviky, žádej polohy přesné, nepoveliš-li jinak, staň se předpažení v poloze palcové; při pochodu netp nohou pokrčených, atd., to jsou pokyny pro jednotlivé druhy cvičebné, nebo i jednotlivé výkony *zvláštní*.

Jsou i pokyny podrobné, jež nemají naprosté platnostnosti, ale mají ráz osobitý, jimiž snažíme se jednotlivé výkony nebo jejich částky cvičenci usnadniti. Jsou to t. zv. *praktiky* (čili „mušky“).

Při únožce do bradel při prvním výkonu slabšího cvičence noha ve visu opře se špičkou o stojan. Ručkování soudobé jest dobře ponechati po vysukování.

Voliti cvičení síle cvičencův přiměřené, nevíčiti až do vyčerpání sil, jsou obecné pokyny zdravotvědy. Zvláštní pokyny týkají se záchrany. Doskakovati na špičky, kolena oddalovati, hluboko přisedati, málo vydržeti před vztykem, jest ochrana ve skoku.

Býti veselé mysli, dodávati mysli cvičencům nasmělým, jich nestrašiti a j. velí nám duševěda, vynechati cvičení neúhledná, šetřiti zvláště při kombinacích estetických forem síly, souhlasu, význačnosti a vyrovnanosti, velí krasověda.

(Dokončení.)

Pomáhejme si!

Vzájemná pomoc, vespolná podpora musí míti v nás horlivé a vytrvalé stoupence mají-li snahy naše potkati se s výsledkem kříženým. Jen svornou myslí a všeobecnou ochotou, přiložiti pomocné ruky ke všemu, co v prospěch jest věci sokolské domůžeme se zdaru, jen jimi můžeme postaviti věc sokolskou na pevné základy. K tomu ovšem třeba abychom všichni, nejen slovy, ale skutky k platnosti přiváděli vzájemnost sokolskou a to jak v užším kruhu členstva toho neb onoho sboru, ku kterému náležíme, ale i v širším našem združení v N.J.S. v které musíme sobě býti na vzájem bratry pro společný účel, ku kterému jest nám pracovati.

Okolnost tu vždy musíme na paměti míti, dle ní musíme se spravovati, kdykoli vzájemnost sokolská na nás toho žádá.

Tak děje se hlavně v důležitých podnikcích, tím neb oním sborem podnikaných, které jen tenkrát se potkají s úplným zdarem, kdy dostane se jim podpory všeobecné. Jedním z takových podniků jest stavba vlastní tělocvičny, ku kteréž obyčejně finanční prostředky toho sboru, jenž ji podniká nestačují.

Přítomně Těl. Jed. Sokol. Čechie v Chicagu, hotoví se postaviti si vlastní tělocvičnu. Čilá Čechie na třináctý rok zdárně působí a po celou tu dobu snažila se především dostáti povinnostem svým, co sbor, jehož úkolem jest pečovati o šíření tělocviku a o povznesení národní uvědomělosti v lidu našem, osídleném v severozápadní

*) Máme ustavičně na mysli tělocvik v jednotách sokolských.

části Chicaga. Uznávají, že existence její bude jen tenkrát zabezpečena a působení její pevnější poklad zjednan, bude-li míti dostatečné a vhodné místnosti jak ku cvičení svých členů, tak i ku cvičení mladého dorostu, odhodlala se Čechie místnost takovou sobě poříditi, i zakoupila již před dvěma měsíci pozemky na ulici Emma číslo 42-44 na nichž postaviti míní v čase co nejkratším důstojnou tělocvičnu. Ve prospěch postavení téže uspořádá „Čechie“ v dnech 28. až 31. ledna výstavu a dne 1. února maškarní ples, nadějí se, že dostane se jí hojně podpory v podniku tom se strany českého obecnstva, zvláště pak Sokolstva chicagského.

K potřebnému uhrazení výloh, jež stavbou tělocvičny vzniknou a jež přesahovati budou finanční prostředky, jimiž „Čechie“ vládne, vydá tato 2000. pětidollarových suročitelných dluhopisů, kteréž zaručeny budou pěti důvěrníky; dluhopisy tyto budou splatny dle určitého pořádku, jaký po vydání jich bude oznámen.

Každému sboru sokolskému bude zaslán jistý počet těchto dluhopisů a na nás Sokolové bude, abychom při příležitosti té dokázali, že vzájemnost sokolská není mezi námi dle jména, ale dle skutku. Pět dollarů není obnos tak veliký aby nemohl jej kdokoli z nás zapůjčiti a k tomu ještě na úroky ve prospěch tak důležitého účelu sokolského, jakým jest zbudování tělocvičny.

Dokažme skutky, že chceme si vzájemně pomáhati i že jsme všichni do jednoho hotovi pomoci tam, kde pomoci naši jest třeba. Pomáhejme si!

Naším Sokolům.

Započínáme nový rok činnosti naší, již přál bych si aby byla vydatnější roků minulých, aby přinesly nám zdárnějšího plodu práce a snahy naše, jimiž dospěti chceme plného světla zářivé idey naší. Posud velmi dalecí jsme cíle našeho, než abychom mohli volně složití ruce v klín, a nestarati se o úkol, jenž nám za povinnost uloženo plniti. A přec tolik liknavosti a nevěšmavosti mezi námi! Pohlédněme v sbory naše a zkoumejme členy jejich zda skutečně mají srdce sokolská a zda opravdu všichni jsou Sokoly i počítejme kolik musí stále býti nových členů přijímáno, aby vyplnili místa těch, již se od nás odvrací, buď nechávající se vyloučit neb děkující se ze středu našeho, v případě prvém pro svoji vlastní nebdalost, v případě druhém proto, že nenašli příležitost k ukojení své ctížádosti. Zdali pak takoví byli přišli k nám s opravdovým úmyslem by byli Sokoly? A takových bratrů nachází se v řadách našich ještě mnoho, kteří jen na krátko jsou s námi a při první příležitosti nás opustí. Často se stává že jen chtějí podobní aby mohli někdy říci: „Já byl také Sokolem!“ Vezmu na příklad přijímací knihu Sokola New-Yorkského. S úžasem pohlížím na to, jak velké množství přichází jich jen proto, by zase odešli. Přijímací kniha obsahuje as 700 neb 800 listů, na nichž jest na každém jméno přijatého Sokola zanešeno. A z těchto 7 neb 8 set přijatých čítá Jednota new-yorkská veškerých členů 194. Dle toho jich tři čtvrtiny odešlo a pouze jedna čtvrtina zůstala! Zdali tito všichni osvojili si sokolskou myšlenku, to nechám na vlastní jejich dobré posouzení. Dle mého zdání mám za to, že jest jich dosti, jimž jest Sokolství lhostejným, a že jim na tom pramálo záleží zdali Sokoly jsou neb ne. A tak myslím, že mají se věci v sboru každém. Nechtě nezablívají mi ti, jichž se to týče, já Sokolem jsem a doufám, že také jim povždy zůstanu. A proto dovolím si tuto několik slov promluvit k těm, kteří si na Sokolstvu mnoho nezakládají:

Bratři! Proč nepřistoupili jste k Sokolu s tou zásadou, by zůstali jste Sokoly na vždy? Proč nehledíte zvelebiti řady naše k vašemu vlastnímu uspokojení tak, by našli jste v nich toho, po čem toužíte. Ci hledáte něčeho jiného a domníváte se že jinde toho spíše naleznete? Kdo naději a touhu v sobě chováš k povznesení národnosti své, kdos Čechem, pravým a zdárným odchovcem národa svého a nezapíráš jej, ten vytrvej a haj existenci zásady své. Kdo poznal myšlenku sokolskou v pravém světle ten zůstane, ten nenechá se vyloučit z řad bujarého Sokolstva pro pouhé fráze, jež za výmluvy pro sebe později vyhledává. Ci chcete míti již dráhu vystlanou samými růžemi, byste bez práce přišli již k hotovému, a o další se nestarali? Co jest člověk, jenž nechtěl by pro lid ničeho činiti, jenž ani nesnaží se povznesti sama sebe a spoléhá na jiné? Člověk takový jest světu as málo potřebný a prospívající. On stává se nevděčným vůči člověčenstvu, kdy pro ně ničeho nečiní a o jiného nedbá.

Po většině se stává že též starší členové odstupují z řad našich. Táže se proč? Jsou snad proto příliš staří, by byli zváni Sokoly či domnívají se, že snad starších Sokolů nestává a že Sokol zbudován jest pouze pro mládež, či stydí se těch mladších, že oni jsou bujarejší a čilejší? Zajisté každý z nás ctí staršího bratra a milerádi stavíme je za vzor. A přec tak málo jich v řadách našich najdeš. Toť ona zásadní znalost myšlenky sokolské oněch členů, že to, co z mládí za dobré uznávali, k tomu k stáří nelnou. Kolik starších členů vidíme ve cvičení? Velmi málo. Pro ně to, jak oni myslí, není. Tak uznávají prospěšnost tělocvičny, tak si váží vlastního prospěchu! Mnozí členové, již by mohli působiti co cvičitelé a tak napomáhati jednotám svým, ustupují do pozadí a tak nechávají jednoty své hynouti. Takové odměny dočká se v nich jednota, kdy ztrácí se jeden cvičitel po druhém, aniž by na místo jeho byl dostoupil někdo jiný. Tak se nám mnohde cvičitelů nedostává.

Bratři, chopme se chutě díla i pracuj každý seč můžeš. A pakli kdo nebudeš se moci více na společné práci s námi podílet, zůstaň alespoň s námi a napomáhej k rozkvětu jednoty své! Čím více nás bude, tím více i nových sil získáváti budeme a jednoty naše budou mohutněti. Není vznešenější práce jako pracovati pro svůj národ zdokonalováním sama sebe. Protož než uplyne rok tento snažme se docílit, aby Nár. Jed. Sokolská byla jednou tak silna než nyní jest a pak doznáme sami k své spokojenosti že ve spojení jest síla.

Očekává nás ještě práce veliká a tudyž jest třeba všech sil napnouti, by povznesl se Sokol v tu výši, v níž uzřel by slova: „Ty jsi národa dík sobě zasloužil!“ Na zdar!
Aug. Tesaf.

Sokol Americký.

* Výstavu ve prospěch zbudování tělocvičny pořádá Těl. Jedn. Sokol Čechie v Chicagu v dnech od 28. ledna do 1. b. m. v síni Schoenhofenové, roh Milwaukee a Ashland Aves. Chicagské Sokolstvo nechť při této příležitosti poskytne Čechii podpory co nejhojnější!

* Těl. Jedn. Sokol v Chicagu pořádala dne 1. t. m. veřejné cvičení žactva, jež se velmi zdařilo. Žáci a žáky denní tělocvičné školy byli po skončeném cvičení poděleni vhodnými novoročními dárky, jež k účelu tomu zakoupili někteří členové a příznivci T. J. Sokol.

* Do Nár. Jedn. Sokolské byly přijaty tři nové Jednoty a sice: T. J. Sokol Podlipný v Detroit, Mich., T. J. Sokol Fügner v Chicago, Ill. a Těl. Jed. Čechomoravan ve Flatonía, Tex. Na zdar!

* Těl. Jed. Sokol Tábor v Chicagu, dne 14. m. m. založená odbývala prvou řádnou schůzi dne 21. m. m. v místnosti V. Pertla roh. 12. ul. a 41 Place. V schůzi té zvoleni pro příští půlletí úředníky následující Sokolové: Starosta Karel Matouš, místo-starosta Vojt. Vileta, tajemník Aug. Procházka, pokladník Fr. Vokoun, náčelník K. Matouš, praporečník Vác. Kakuška ml., výpom. jednatel Jos. Němeček; do správního výboru V. Kakuška st., Vác. Pekař, Vác. Pertl, Vojt. Božovský. Ujednáno odbývati ples na oslavu založení dne 17. ledna 1891. —Přejeme mladému sboru „Tábor“, jenž přítomně čítá přes 20 členů, by dostalo se mu všeobecné a vydatné podpory, by v čase nejbližším řad členů jeho sesílil a činnost jeho zdárně se rozvinula. Na zdar!

* Na nový rok pořádala T. J. Sokol v Omaze, veřejné cvičení v síni p. J. Šimánka. Návštěva byla jen prostřední, avšak výkony cvičících přijímány byly vděčně a všeobecně se líbily. Zdálo se nám, že počet cvičících nebyl tak hojným jako jindy. Největšího potlesku dostalo se malým žákům, jichž některé výkony silnou bouří potlesku provázeny byly, zejména výkony Krajíčka, Drozdy, Michala a Kozáka. Též cvičení žáček a Sokolek líbilo se velice, jakož i závěrečné obrazy sokolské. Po cvičení rozdál starosta vítězům z minulého závodního cvičení došlé diplomy od Národní Jed. Sok., jakož i přebornické pásy, žákům a žačkám pak kůžely. Po cvičení rozproudila se čilá zábava. P. Z.

* O veřejném cvičení pořádaném dne 25. m. m. T. J. Sok Čech v Clevelandu psala Den. Nov.: Veřejné cvičení Sokola Čecha a žáků jeho v Perunu, poskytl obecnstvu opětnou příležitost k ocenění důležitosti Sokolstva v našem životě národním a pobaviti se ušlechtilé. Cvičení bylo rozmanité, nové a poutavé. Cvičitel J. Stibr, který na bedrách svých neúmorně nese věc Sokolsta zdejšího dokázal seč jest vůle úsilovná spojená s nadšením pro vznešenou věc. Sokolové i záci cvičili s jistotou, pružností, elegancí a někdy s ušlechtilou bravúrou, která bouří potlesku při nejzdařilejších výkonech klidila. Roztomilí byli ti drobní Sokolkové jichž statečně a sebevědomě vystupování vyluzovalo blahovolný úsměv na vyjasněných tvářích četného obecnstva.“

DOPISY.

V Chicagu, dne 7. ledna 1891.

(Z Plzeňského Sokola.) Než rozepíši se šíře, podám krátce výsledek volby správního výboru ve výroční schůzi, odbývané dne 22. prosince m. r. Starostou zvolen jednohlasně náš čilý a neunavý bratr F. C. Layer, místostarostou br. J. L. Voborský, tajemníkem br. V. Bolek, účetník br. V. Roth, pokladníkem br. Král, domácím správcem br. Fišer. Náčelníkem zvolen opětně br. Emil Fiala a místonáčelníkem br. V. Horák.

Mohu z předu již říci, že máme správní výbor takový, jaký sobě jen přát můžeme, ani jsou v něm bratři, kteří s tělocvikem i se sokolskými zásadami velmi dobře obeznámeni jsou, a to již mnoho znamená.

Dne 21. prosince odbýváno veřejné cvičení našich žáků a žákyň, jehož se i čilé naše sestry Sokolky účastnily. Celkem bylo účastno 8 čet na rozličném náčiní dle tohoto pořadu: 1. Prostocvik. 2. Šplhání. 3. Skok do dálky. 4. Koza na šíř. 5. Bradla. 6. Rohování. 7. Koza na dél. 8. Bradla. 9. Kůň na dél s madly. 10. Bradla. 11. Šerm. 12. Hrazda. 13. Odevzdání diplomů závodníkům ze závodů v Omaze. Denní žactvo, počtem 4 čet žáků a 1 četa děvčat bylo vedeno svým cvičitelem br. K. Štulíkem, pak 2 čty večerních žáků vedeny bratry Klausem a Chvalovským a četa Sokolek cvičitelem br. Horákem, provedly svá cvičení. Celé cvičení skýtalo skvělý obraz tělocvičné pokračující školy. Hoj! zdaž nezajímalo to každého přítomného a zvláště nás, kteří do věci té jsme více zasvěceni. S patrnou zálibou a radostí bylo hleděti na tu drobotinu jak statně a hrdě sobě počíná, nápodobie chůzi, skok a chmat dle otužilých již Sokolů. Velice zajímaly Sokolky na bradlech, které ukázaly že i dívčí paže mohou míti sílu a vytrvalost. Pročež milé sestry

zvpružte se tím více v pěstování tělocviku a nenechte zaniknouti chod k dobré věci, k věci sokolské. Odložte již onen velmi škodný zvyk a neodcházejte z řad cvičících družek, když vaše působení začíná býti užitečným. Bolestné jest to pro každého upřímného Sokola kdy vidí, že dívka dospěší ke kýžené výši v tělocviku již záhy přestává býti činnou, myslíc že se to pro ní více nehodí. Není-li to křivda, ba zrada na věci sokolské? Doufejme v lepší obrat. — Četa večerních žáků cvičivší na hrazdě vynikala znamenitě, skytajíce pěkný důkaz o vyspělosti v tělocviku. Dobrý dojem byl dovršen četou touto an výkony stupně nejvyššího byly lehce a ladně provedeny, zároveň nastupování jakož i odchod od náčiní svědčily o dobré kázní v tělocvičné, o což zásluhy má náš cvič. sbor.

Návštěva sama sebou byla slabá, což se dalo již dříve předpokládati, neboť den cvičení byl špatně volen, totiž po výtavě patronátu Č.-Angl. Svob. Školy a před svátky. Doufejme, že nynější zábavní výbor se lépe o vše postará.

Jak již br. Voborský se byl v t. l. zmínil, jest koupě třetího lotu povolena a myslím, že co tyto řádky píše, jest i koupen. Jest nyní naši největší povinností starati se o postavení tělocvičny, která by vyhověla našemu účelu. Jak nutný a potřebný tento stan jest, ví každý, o tom netřeba šířiti slov. Vím, že každý bratr se snaží ukázati nějakou cestu, která by vedla k uskutečnění našich nadějí. Žel však, že jsou to pouhé naděje a budou jimi vždy, neupustíme-li od neustálého jich vyslovování. Bratři! Zanechme všeho štěpení mezi sebou a podejme sobě pravic k jedné a společné práci. Br. Layer podává svůj návrh, který jest obsahu obšírnějšího, písemně a jak již sděleno, má býti po tři schůze čten, jakož i v tomto listu uveřejněn (což se již v posledním čísle stalo). Bratři, tento návrh jest nejenom dobrý, ale spíše jediný, jakým nám možno dospěti k cíli. Jakž také jinak? Ci máme snad pominouti té jediné a zde možné cesty? Máme snad k vůli netečnosti několika jednotlivců odkládati vše do nekonečna? Dokažme přec že nacházíme se v metropoli Čestva a Sokolstva.

Než uzavřu, vybízím tímto ony bratry k navštěvování tělocviku, kteří všelikými výmluvami se jej vzdalují. Není to žádného bratra hodno, který se zove Sokol a o tělocviku vlastně ničeho neví. Měl by každý těch několik hodin týdně se tělocviku věnovati a tak své zdraví utužovati, při čemž bychom se vespolek lépe poznávali. Jen společným pěstováním tělocviku utvrzuje se ona pravá sokolská a bratrská láska. Tužme se! a Na zdar! Chvalovský.

V Milwaukee, dne 8. ledna 1891.

(Ze sboru V. B. Sokol.) V minulém měsíci pořádali jsme dvě zdařilé sokolské zábavy, spojené s veřejným cvičením.

Naše čilé Sokolky uspořádaly v sobotu dne 13. prosince pod řízením cvičitele Sokola P. V. Šislera veřejné cvičení, které každého překvapilo, neb veškeré výkony byly při něm hladce provedeny, a to: pochody, kroužení kůželů, cvičení s tyčemi, živé obrazy, a zvláště představení tělocvičné dívčí školy, v níž všechny najednou, každá Sokolka na jiném neb s jiným náradím cvičila. Pohled na tento směr různého cvičení učinil milý dojem na obecnstvo, které odměnilo Sokolky hlučnou pochvalou. Významný proslav, jímž zahájen byl pořad, přednesla Sokolka Anna Bukovská velmi zdařile. Z něho mohli si všichni přítomní dobré ponaučení vzíti. Tímto veřejným cvičením podaly Sokolky ten nejskvělejší důkaz jak zdárně tělocvik na ušlechtnění těla působí; jen bylo by žádoucí, aby každá dívka česká stala se Sokolkou a pěstovala tělocvik, který tak mocně ku zdraví a k pravému vývinu těla přispívá.

Druhou zábavu pořádal sbor V. B. Sokol dne 31. prosince a ta spojena byla též s veřejným cvičením. První četa, záležející z 12 mladších Sokolů pod řízením cvičitele Em. Chrudimskýho, cvičila na hrazdě, bradlech a vzpírala činky. Ač v této četě byli většinou Sokolové, kteří ještě dlouho necvičí, přece dostalo se jim hojně pochvaly od obecnstva, neb osvědčili se již co statní junáci! Malí žáci, v počtu as dvacet, prováděli též pod řízením náčelníka A. Pitnera, co se naučili. Cvičili na koni na šíř, provedli pochody a cviky s tyčemi a činkami a kroužili kůžely. Rodiče zajisté měli z toho radost, když viděli jak ta malá drobotina hrdě a pravidelně si vykračovala a vůbec veškeré výkony pěkně prováděla. Největší ale radost z nich, že se tak statečně drželi, měl náčelník sám, a proto je také po cvičení sodovkou a zákusky počastoval. Návštěva nebyla velká ano přišlo večer a celou noc, ale sešlo se přece jádro našeho lidu českého, které, když Sokol něco pořádá, ani děst a bouře doma neudrží, a proto byla zábava čilá a nenucená, v pravdě sokolská a výsledek finanční též dobrý.

V celoroční schůzi uzavřeno též mezi jiným, aby do příštího červnového výletu každý Sokol sobě opatřil stejnokroj sokolský a k tomu účelu zvolen jest výbor, kterému uloženo o dobrou látku se postarati a splátky na stejnokroj od členů vybírati. Tímto způsobem mnohem levněji a lehčeji zjedná si každý kraj a bude jedné barvy. Kdo si však sám bude chtít oblek poříditi, obdrží látku za kupní cenu. Se sokolským Na zdar!

F. Kaplan.

V Chicagu, dne 12. ledna 1891.

(Z Česko-Amer. Sokola.) Na Sylvestra, dne 31. prosince 1890, odbyval náš sbor veřejné cvičení, a věru příhodnějšího večera cvičící členstvo si vybrati nemohlo. Obecensva se dostavilo dosti, tak že výtěžek jest skvělý; jinak bývá s našimi divadly, která bývají slabě navštěvována. Prvým číslem cvičení byl prostocvik s tyčemi, jež provedly Sokolky velmi dobře; z některých stanou se dobří Sokolové — vytrvají-li. Pak následovalo cvičení první čtyř též na hrazdě*); o četě té se obšírněji zmiňovati nebudu, postačí když podotknu, že vykázala pokrok značný nad cvičením čtyř druhé. Na to cvičila první četa žáků na koze na dél a mnohé ty skoky, obraty a střihy jež provedli, byly by dosti obtížné pro vycvičeného Sokola. Velmi pěkně cvičila první četa na bradlech, kdež podali členové její pádny důkaz jak činnými jsou v cvičirně; všechny výkony jejich byly provedeny s jistotou a úhledností. Skupiny, jež provedli Sokolové, a cvičení na koni na dél první čtyř též se vydařily. Po tomto čísle vystoupil náš starosta Jakub Hroděj a odevzdal diplomy vítězům ze závodů omažských, zvláště připomenuv Sokolům, by na dále tak pracovali jako doposud.

Přetahování mezi členy „Active Athletic Club“ a Česko-Amer. Sokolem, v němž byli vítězi „athleti“, zakončilo cvičení. Na to byl ples, který trval až do rána. Na zdar!
J. Krizan.

*) P. r. Tato profanace věci sokolské nemile se dotkla většiny diváků a zvláště členů jiných sokolských sborů, kteří přišli aby byli přítomni „veřejnému cvičení sokolskému“, jak bylo v časopisech a plakáty oznámené, a nikoli aby viděli jak věc sokolská jest paňácovstvím profanována. Doufáme pevně, že na příště veškeré paňácovství všude bude odbyto o šibřinkách a maskárních plesích, i že se s ním více nesetkáme při žádném veřejném cvičení, které se s paňácovstvím co věc vážná nikterak srovnati nemůže.

V Baltimore, Md., dne 26. prosince 1890.

Motto: Kdás Čechem, Sokolíkem buď,
Nám věrnost hrdě zdvihá hrud!

Ač jsem sobě pro jisté příčiny umínil, že více do listu našeho psáti nebudu, — nedá mi to, — nutkají mne k tomu různé naše nynější poměry, o kterých se chci dnes částečně rozepsati.

Nejprve dotknu se naší činnosti — a tu budu se přísně držeti pravdy, ač tentokrát dosti krušné. Předně něco o našem tělocviku. Těšil jsem se v duchu, když přibyl k nám před časem výtečnick sokolský, Sokol Antonín Kostelák z New Yorku, avšak sklaman jsem se, neb dřívější jeho ohnivá láska k tělocviku dle všeho ustoupiti musila chladně, až mrazivé starosti o budoucnost jeho rodiny — Ještě jsem však nezoufal, když po něm přijel k nám by se u nás též stále usadil, záslužný cvičitel New-Yorkského Sokola br. Alois Pokorný, — doufal jsem, že aspoň on napraví, v čem až dosud pokulháváno. Ale ač přičiňuje se dosti a s ním neustále týž hlouček pravých Sokolů (V. E. Hirsauer, Ant. Primus, Vinca Jelínek, Josef Mouček, bratři Kotralové, Ant. Bolard), vpraviti tělocvik tam, kde vlastně státi má — není to valně nic platné. Živoříme, ač máme dosti členů v jednotě, kteří ale raději jinde čas drahý ubíjejí, nežli aby řady cvičících členů pomohli sessliti! Myslíte snad že pořadová cvičení jsou na tom lépe? Nikoliv! Do pořadového cvičení, jednou za měsíc odbývaného, nesejdou se kolikrát ani dvě čtyř! Tak pokračujeme den ode dne více spíše k podporujícímu spolku, nežli k bujaremu životu pravého Sokolstva.

Druhé, o čem chci dnes promluvit, jest naše divadlo. Místo co by měli schopní členové divadlo pěstovati ve své jednotě, snaží se u cizého krbu seč síly mají „talenty“ své na odiv stavěti. Tak po celý skoro rok nehrálo se na sokolském jevišti. Tím pracujeme jen na úkor naší slávy! Tak se to má i se zpěvem. Máme u nás zajisté schopné, krásným hlasem se honosící členy — ale víte jak tyto pokračují? Líbí se jim lépe tam, kde vůbec směle možno říci by se všemu co sokolského — na krk šláplo! A tím způsobem, nedívte se sami sobě — hyneme, ba hyneme.

K tomu ještě přidruží se mnohdy tak krásně celistvost naší Jednoty podryvající příležitost, jak jsme jí se dočkali v naší poslední celoroční schůzi (o pokutách za celý rok nastřádaných*), že pravé sokolské srdce splakati musí nad blížícím se úpadkem naším. Má to tak i na dále býti?

*) P. r. U všech sborů, které pokutování členů odstranily, výhodně se toto opatření osvědčilo. Sokolská Jednota Blesk měla by opatření toho též zkusiti, co opatření již osvědčeného a doporučeného a následování hodného,

Doufám, že se bratři Sokolové vzchopí a místo aby se na mne snad horšili, zdárně rady mé se ujmou a po sokolsku chyby své poznávajíc v nejbližší době vše uvedou v patřičné koleje.

V pondělí dne 22. prosince odbyvali jsme celoroční schůzi a při tom volbu nového úřadnictva. Jednohlasně zvoleni veškerí staří úřadníci, kteří jsou následovní: starosta Ant. Primus, náměstek Ant. Kostelák, prot. záp. K. Neuman, fin. zápis. K. Masopust, pokladník Jan Moravec, jednatel k V. V. N. J. S. V. J. Šimek, knihovník Jan Jarošík a domácí správce Vinca Jelínek. Sokolové mi odpustí, když zde přestanu u jmenování dalších výborů. Až zase podruhé.

Ve středu, dne 31. pros., pořádáme u nás Sylvestrovskou sokolskou zábavu a to po osmnácté.***) Již 18 roků stará naše Jednota!

Také u nás mluvíme neustále o postavení vlastní své síně. Proč, to bohové vědí! Jak známo všem, kteří do Baltimore kdy zavítali, máme jednu z těch nejlepších tělocvičen česko-amerických — dosti prostory, výtečnou ventilaci, dostatek čistého vzduchu, dosti světla — a to vše bezplatně! Pravím bezplatně! Již po 8 let netíží nás břemeno „rentu“ aniž platu za plyn neb palivo. Nuže, nač měli by si Sokolové dělati marných starostí? Nač? Kdybychom ještě k tomu cíli byli sami o sobě dosti silnými — bylo by vše ještě v pořádku! Nač to žebrání po spolcích o spojení, o pomoc? Jak nám až dosud tyto národní spolky pomohly; aneb jen dosti málo ukázaly, že by nám pomoci chtěly? — Mnozí budou si snad zase mysliti, že to pší pro svůj „chlebiček“. Ne, Sokolové, bratři, — ne, ani mi nenapadne! Vím zcela určitě, že máje neustále den ode dne více a více práce v oboru, který mne více těší, a na který se spolehnutí mohu, — nebudu již dlouho majetníkem „Bohemia“, neb myslím navzdor tomu, že až dosud jak se říká „peníze dělám“, živnosti hostinské v nejbližším čase se vzdáti. Co napsal jsem, napsal jsem v úplné přesvědčenosti, z ryzeho, sokolského srdce. Doufám, že většina bratrů se mnou souhlasiti bude a ne-li, také dobře — budoucnost nám ukáže, zdali jsem pravdu děl.

V Baltimore, dne 4. ledna 1891.

Dle slibu daného pší dnes o naší poslední Sylvestrovské zábavě. Prorokoval jsem hned z večera, že budeme míti zase jednou vydařenou Sylvestriádu — neb když páni tatínkové sami dbají by byli přítomni „examinaci“ ze cvičení svých pánů synů, tu již snadno předvídati že návštěva bude hojná. Tak také to bylo o posledním našem Sylvestru. Prostranná síň Bohemia se záhy četným obecenstvem jen jen plnila. O půl deváté zahájena zábava výtečně předneseným směsem z národních písní orchestrem Sokola J. Běndy, pak početím sokolského pochodu objevili se v sále žáci, asi 40 na počet, v čele majíce Sokola náčelníka V. E. Hirsauera. Tím dáno znamení k veřejnému cvičení. První družstvo cvičilo na bradlech a koni na šíř pod vedením pilného cvičitele Vincence Jelínka. Větší tato drobotina cvičila znamenitě. Za několik let dočkáme se teprve touto omladinou dosti vycvičených Sokolů, kteří se, doufejme, budou moci měřiti s Chicagem i New Yorkem. Nejlépe ze všech cvičili Karel Hlaváček a Frant. Veselý na jmenovaných nářadích. Znamenitě též cvičili Fr. Kadan a Aug. Klečka. Velmi pěkně provedl kroužek kůželů Fr. Veselý. Ku konci líbilo se každému pořadové cvičení. Po tomto rozdány dárky jak žákům tak i drobotině naší pýchy české, naší Jednotou vydržované večerní tělocvičné školy. — Maličká školačka Barbora Urbanová, dceruška Sokola Václava Urbana přednesla o půlnoci***) přání k Novému roku a dvě sokolské písně, při čemž mnohemu radostná slza tvář zrosila. Tím ukončen program Sylvestriády a již již na sta velkých i malých nožek hopkovali při hudbě Bendově po sále. Teprve až k ránu rozházeli se účastníci jsouce přesvědčení, že Sokolci jsou posud tak čilí a jaří jako byli po celých minulých 18 roků svého působení v našem zatiší. —

A teď zase heslem: „Ať žije princ Karneval!“ konáme rozsáhlé přípravy k maskárnímu plesu — našim 19. šibřinkám, které odbýváme masopustní pondělí, dne 9. února t. r.

Minulý týden přibyl opět mezi nás Sokol Runge, jenž jel „na zkušenu“ do Chicaga. O Sokolech chicagských mluví velmi pochvalně. Příjezdem jeho zavedeny budou v Jednotě naší mnohé opravy a novoty. Sok. Runge praví, že se má tak cvičit, jak Sokol Štulík v chicagské „Jednotě“ cvičí; vše dle přísného pořádku. Nu, uvidíme! Na zdar!
V. J. Šimek.

**) P. r. O zábavě té činí pisatel zmínku níže.

***) P. r. O půlnoci mají děti pěkně doma v postelce spáti, a nikoli přednáseti a zpívat v noční zábavě na jevišti. Jest to prašeredný zvyk pořádati večer veřejná cvičení žactva, ta měla by se všude odbyvat za dne, což by všude bylo zcela dobře možno. Pořádá-li se kde večer veřejné cvičení žactva tu se má již aspoň k tomu hleděti, by netrvalo dlouho do noci a aby cvičivší mládež nezdržela se pak při obligátní taneční zábavě, nýbrž aby hned záhy po skončeném cvičení šla domů a do postele. To jest podivné sokolské vychovávání mládeže nechati ji do půlnoci ano ještě déle, snad do bílého rána v taneční místnosti, plné kouře a protivného zápachu z lihových nápojů. Pelepečme se!

V New Yorku, dne 9. ledna 1891.

Poněvadž jednota naše nemá žádného dopisovatele a nevím zdali se na nějakého zmůže, zmiňuji se tuto jako dříve o činnosti její. Vše jest u nás jako dříve, a v cvičiřnách našich jest dosti živo. Ze zamýšleného podniku, postavit vlastní tělocvičnu, prozatím na nějaký čas sejde, neb není možno abychom stavěli tělocvičnu a zároveň národní dům, jenž má stavěn býti veškerými spolky New-Yorskými. Těl. Jednota Sokol vstoupila s těmito k společné práci a doufám, že věc nechá se spíše takto provésti, neb kdybychom způsobem podobným nezmohli se na národní dům, tu neznám cesty jiné. Až dosud zastoupeno bylo as 40 spolků New-Yorských v poslední schůzi sboru zástupců, v níž přijato, aby než zorganizován bude zasedací výbor, každý spolek přispěl 100 dollarů, jež mají býti co mrtvý kapitál. — Na kterouž částku má každý spolek právo vyslati tři zástupce. Na onen kapitál mají býti vydány 25dollarové akcie k zakoupení pozemku, na němž má býti postavena budova, jež má vyhovovati potřebám všem. Súčasně spolků mají míti stejné právo a stejné povinnosti. Tak očekávati můžeme že i nám postavena bude řádná tělocvična, kterou náš slor tak nutně potřebuje. Dle mínění má se zastavěti v třech letech v horším městě asi mezi 60. a 80. ulicí, kdež nejvíce český život soustředěn jest. Příští schůze zmíněného tělesa bude poslední neděli v měsíci lednu, a do ní mají spolky přihlášky své přinést. Pak doufám, že věc ona půjde ku předu. Ještě jedna věc, již jednota naše přijala jest ta, že najala letní cvičiřnu v tak zvaném Brown's Park na úpatí východní 66. ulice při (East River) řece, — jest to místo as 60x125 střevidů, jež úplně k cvičení našemu dostačí. Místo ono najato jest od počátku května do konce října t. r. za poplatek \$100, a nalezá se u samé řeky. Tak dočkáme se, že nám bude cvičení na volném vzduchu přírody mnohem více prospívati než v cvičiřně nynější. Jednota nemohla nic lepšího učiniti v prospěch cvičiřního členstva než jako učinila krolsem tímto. Jsem i toho mínění, že jednota tím získá na členstvu; k tomu budou cvičiři členové při plácti o 10c. větší příspěvek měsíčně. Poděl místa námi najatého jsou letní cvičiřny Post time Athletic Clubu, který platí \$600 nájmu ročně a New York Turn-Verein. Místa, které jednota najala, používal dříve Central Turn-Verein.

Náš dramatický odbor pořádal divadelní představení na hod boží v Lexington Opera House. Dával se „Velký sen“. Návštěva byla četná a výtěžek bude obnášeti as přes \$100. Nyní připravujeme se na šibřinky, které pořádány budou dne 21. února v Central Turn-Verein Opera House. Zábavní výbor činí k nim přípravy rozsáhlé. K šibřinkám vydán bude list šibřinkový, do kterého získali jsme několik prací spisovatelů českých. List ten vyjde as počátkem února. — Zasedací výbor, jenž zvolen byl pro tento rok, jest následující: starosta Josef Kadlec, místopředseda Jos. Veselý, tajemník J. L. Jedlička, účetník Jan Černý, pokladník Jos. Brodíl.

Dále se musím zmíniti, že dívčí tělocvik v horší cvičiřně zanikl. Nevím co toho příčinou. Domnívám se, že zde bylo pole dosti veliké, jen více agitace a škola ta musila se zdarem pokračovati. Až započinu cvičení v letní cvičiřně, myslím že by naše Sokolky mohly v ní znova cvičení zavést. Jsem si jist, že jim jednota mileráda místa k tomu propůjčí. Věc taková jako jest cvičení děvčat, by se neměla nechat padnouti. Na zdar!

A. T.

V Chicagu, dne 22. prosince 1890.

(Ze sboru Plzeňských Sokolek.) Jest mou úlohou a povinností, bych zaslala do „Sokola Am.“ dle uzavření sborového dopis, co zprávu o pokroku a stavu Sokolek. Žel, chci-li pravdu psáti, musím psáti poněkud ostře. Čítajíc časopis „Sokol Am.“, mnohdy se musím pozastaviti nad dopisy zaslány, jak krásně se dovede psát, jak ale ve skutečnosti musíme se pozastaviti nad liknavostí našich Sokolek. *) Proč jsme vlastně Sokolkami? Pouze abychom měly stejnokroj a v něm se stavěly na odív? Anebo proto, že se chceme honosit jménem, kteréž žádá od nás povinnosti, které nesplňujeme? Jest to smutné když vstoupíme do sokolovny a kromě několika žaček nespatriíme nikdy při cvičení dospělou Sokolku. Cím to jest? Lehká tu odpověď. A sice ta, že se naše Sokolky tak trochu stydí a tudyž když jedna nejde, nejde též druhá a třetí; jménem sokolským se však všechny honosí. Protož odložme tento zlovyk a chopme se upřímně našeho díla, by nás národ ne podle jména ale podle skutků poznal.

Se sokolským pozdravem

Antonie Stroblova.

*) P. r. V dopisech „Ze sboru Plzeňských Sokolek“ v „Sokolu Am.“ uveřejněných bylo ve všech bez výjimky stěžováno na to, že návštěva cvičení není dostatečnou, i byla sestrami dopisovatelkami vyslovována v nich touha, aby v budoucnosti bylo lépe. Rovněž častěji byla v oněch dopisech učiněna zmínka o nedostatečnosti a nevládnosti místnosti, která sboru Plzeňských Sokolek za cvičiřnu slouží. Rádi bychom to viděli aby Plzeňské Sokolky rozvíjely činnost obsáhlejší a ještě zdárnější, však počítáme dobře se stávajícími okolnostmi i víme, že v době přítomné sotva se tak stane, jelikož cvičiřna více než nedostatečná valně v tom překáží.

V Detroit, Mich., dne 8. ledna 1891.

(Z T. J. Sokol Budivoj.) Již velmi dlouho tomu co o sboru našem do Sokola Amerického zprávy nepodáno, což ovšem jen naší vlastní vinou se stalo, neboť činnost naše poskytovala v onom čase mlčení dosti látky ku zprávám do našeho orgánu.

Nelze si stýskati, že bychom nebyli dosti čilými, neboť pořádána divadelní představení a plesy dosti často. Tak právě teď se připravujeme na velikolepé šibřinky, které uspořádáme ve své síni dne 17. t. m.

Však ve cvičení zůstáváme pozadu. Od té doby co naše nová síň byla dohotovena cvičilo se poměrně málo. Jest nás zde dosti značný počet Sokolů, leč z těch jich jen málo navštěvuje cvičení, ač příležitost k němu máme velmi výhodnou a dobrou. Jest to s podivním, že věc tak užitečná, krásná, zušlechťující, povznášející, zábavná a milá jako jest tělocvik tak málo má mezi námi věrných přátel. Měli bychom již jednou lépe si hleděti svého zdraví a vlastního svého prospěchu a pilně obojího dobývati z pravidelného pěstování tělocviku, čímž prospějeme rovněž k povznesení českého ducha zde a ku cti národa českého před zraky ciziny. —

V celoroční schůzi zvoleni pro rok 1891 úředníky následující Sokolové: Alois Stock, starostou; Fr. Liška, místopředsedou; Oldřich Kostka, tajemníkem; Jos. Podaný, účetníkem; Alois Dvořák, pokladníkem; Alois J. Fanta, jednatelem; Fr. Liška, náčelníkem a V. Procházka, podnáčelníkem. Sokol Fr. Liška se z hodnosti náčelnícké poděkoval a na jeho místo zvolen jednoduše Sokol Josef Janeček, jenž slíbil že se o to přičiní, aby se cvičilo pravidelně. Záleží tedy nyní na nás mladších, abychom cvičení co nejpilněji navštěvovali. Na zdar!

Alois Fanta.

V Long Island City, dne 2. ledna 1891.

O činnosti naší Těl. Jed. Sokol Fügner již dlouho nebylo v orgánu našem, „Sokolu Am.“, ani zmínky i chápu se proto péra, aby se o nás veřejnost dozvěděla jak se tužíme. Na počet členů jsme slabi, jest nás pouze 23, však za to hledíme, abychom pilnou činností vynahradili co nám na počtu se nedostává. Jednota naše vždy se snažila aby počínáním svým nejen nebyla za ostatními silnějšími a pilnými jednotami ale aby mohla i jiným býti příkladem. Tak byli jsme zastoupeni o okrskových závodech v Baltimore celou četou závodní, což bylo u porovnání s tím jak jiné jednoty o závodech se zastupovati dají, zajisté zastoupení čestné. Ve cvičiřně naší jest vždy čilo a pilno a mladší členové zaslужují v tom ohledu aby byli pochváleni. O posledním veřejném cvičení, jež jsme pořádali o dni „děkuvzdání“ cvičila ona četa baltimorská vedena jsouc svým cvičitelem Fr. Vozábem i ukázala že pěstuje tělocvik s láskou a s horlivostí. —

Častěji přemýšlím o tom, že by se Výk. Výb. N. J. S. měl postarati o to, aby se slabším jednotám dostalo dobrého cvičitele. Nebudou-li slabší jednoty podporovány v tom ohledu, pak nemůžeme od nich očekávati aby zdárně pokračovaly. Dokud ještě zasedal Výk. Výb. v New Yorku, tu projednával otázku „jakým způsobem by bylo lze zaopatřiti slabším jednotám cvičitele“. Však tehdy byla otázka ona jen z polovice rozřešena a od té doby, žel, Výk. Výb. ničeho nepodnikl v oné záležitosti.

Sokolská vzájemnost musí býti prvou zásadou, která musí býti v N. J. S. uskutečňována a aby se tak dělo, to jest starostí Výk. Výb. On musí nad tím bděti, aby slabší jednoty nepoklesávaly, ale spíše aby rozkvétaly a mohutněly. Jest to v zájmu nás všech, aby se myšlenka sokolská co nejvíce rozšiřovala a tu třeba aby Výk. Výb. ochotně pomohl tam, kde pomoci může a kde pomoci jest skutečně třeba.

Pracujeme Sokolové všichni svorně a horlivě na roli sokolské i starejme se o to pečlivě, aby řady naše mohutněly tak, by s chloubou jsme mohli na ně poukázati nejen svým příznivcům ale i těm, kteří dosud chtějí o důležitosti poslání našeho pochybovati. Na zdar!

Fr. Vozáb.

Řádná schůze V. V. N. J. S. v Milwaukee, Wis.

V Milwaukee, dne 7. ledna 1891.

Za nepřítomnosti Sok. starosty, místopředsedy a Sok. H. Kratochvíla zahájil schůzi Sok. J. J. Šisler.

Čten a přijat byl protokol z minulé schůze.

Cteny dopisy, v nichžto se dává souhlas ku přijmutí Těl. Jed. Fügner do svazku N. J. S., zasláné od sborů: Plzeňský Sokol, Česko-Americký Sokol a T. J. Čechie v Chicagu.

T. J. Budivoj v Detroit dává souhlas ku přijmutí T. J. Sokol Podlípny v Detroit do svazku N. J. S.

T. J. Cecho-Moravan ve Flatonía, Tex., zaslavši vstupné \$10 přihlásila se k Nár. Jednotě Sokolské.

T. J. S. v St. Louis činí námítky proti upomínce jednatele V. V. i udává, že chyby zaviničeny byly hlavně dřívějším V. V. a že

tudíž dluhující částku platit nebude, záležitost ta ponechána příštím sjezdu k rozhodnutí.

Těl. jednota Sokol Čechie, Chicago, zaslala své místní stanovy k prozkoumání.

Sokol K. Štulík žádá jmenem Dra. Jos. Scheinera za oznámku právě vydané knihy „Dějiny cvičení tělesných“ v „Sokole Amer.“. Povoleno touž ve třech příštích číslech uveřejniti.

Jednatel má Sokola K. Štulíka požádati o 1 výtisk „Sborníku Sokolského“ ku prozkoumání, je-li záhodno tento pro všechny sbory objednat.

Přijaty byly zprávy náčelnické od sborů: T. J. So. Omaha a T. J. S. Westfield, Mass. a zaslány pořadatelům k uveřejnění.

Přijaty dnes do svazku N. J. S.: Těl. jednota Sokol Fugner v Chicagu; Těl. jed. Sokol Podlipný v Detroit; Těl. jednota Sokol Čecho-Moravan ve Flatonia, Tex.

Usnešeno by pořadatel zasýlal časopis „Sokol Am.“ již balený a k zásylce na členy připravený V. V. do Milwaukee, a tento jej pak, dle stanov, na členy rozešle a tím poštovní výlohy umění.

Dle návrhů v „Sokolu Amer.“ podaných, týkajících se vypravení jedné čety k závodům všesokolským do Čech, vzata záležitost ta v úvahu, kterouž se dospělo k následujícím přesvědčením:

a) Sokolstvo Česko-Americké nebylo se strany pořadatelů k účastenství vyzváno, jinak by V. V. o takovém byl zpraven.

b) Vypravení čety do staré vlasti jest spojeno se značnými výlohami, za kteréž by N. J. S. valného prospěchu nevzešlo.

c) Výkonný výbor nemůže bez souhlasu všech sborů žádné platné uzavření v té záležitosti činiti a proto ponechává na vůli jednotlivým sborům vyslání čety neb i více čet.

Jednateli uloženo, by upozornil všechny sbory na Hlavu XIII. článku 5. stanov N. J. S., týkajícího se o rozšiřování časopisu mezi nečleny, by každý sbor článku tomu skutečně sokolsky zadost učinil, taktéž na Hlavu III.: Náčelníci a cvičitelé sborů.

Tím ukončil V. V. z roku 1890 svou činnost a sborem V. B. Sokol nově zvolený výbor pro 1891, složivší slib věrnosti, zasedl ku provedení volby úředníků. Zvoleni jsou: Ant. Pittner, starosta, F. Moudrý, místopředseda, P. Vaněček, jednatel, K. Jiran, tajemník, Fr. Kaplan, pokladník. Ostatní výborové jsou: E. Chrudimský, P. V. Šisler a Fr. Eder. Volby té nebyli přítomni E. Chrudimský a Fr. Eder. Nově zvolený starosta A. Pittner jmenoval účetní výbor ku prohlédnutí knih, nežli mohou tyto novým úředníkům odevzdány býti, stranu čehož, jakož i stranu jiných nedokončených záležitostí uzavřeno odbývati ve čtvrtek, dne 15. t. m. mimořádnou schůzi.

Příjem:

Těl. jednota Sokol St. Louis se čtvrtletní zprávou	\$40.62
Těl. jednota Sokol Budivoj, Detroit, se čtvrtletní zprávou	6.64
Těl. jednota Sokol Budivoj, Detroit	—32
Těl. jednota Westfield, Mass. za stanovy	—88
Těl. jednota Westfield, Mass. vstupné za nového člena	—50
Těl. jed. Sokol Čecho-Moravan, Flatonia, Tex., vstupné ..	10.00
Těl. jednota Sokol Svornost, Morrisania	2.60
Úhrnem	\$61.56

Vydání:

Za tisk „Sokola Am.“ č. 12 a zásylka (1800 výt.)	\$43.20
Za pořádání čísel 11. a 12., ročník XII.	16.66
Za 13 výtisků „100 příkladů cvič. prostných“	2.00
P. V. Šisler služné co jednatel N. J. S. za IV. čtvrtletí '90	18.75

Poštovní výlohy jednatel	2.76
Poštovní výlohy pokladníka	1.20
Úhrnem	\$84.57

Hotovost V. V.

Přebytek z minulé schůze	\$633.84
Zbývá na hotovosti	\$610.83

K. Jiran, tajemník, 1115 Cold Spring Ave.

Oznámení. Přeložením vydání „Sokola Amer.“ z Chicaga do Milwaukee opožděno vydání t. čísla o 2 dny.

DÍL PRVÝ

DĚJIN * CVIČENÍ * TĚLESNÝCH

pojednávající o tělocviku ve věku starém.

Upravil JUDr. Jos. E. Scheiner.

Během t. m. vydá Sokol JUDr. Josef E. Scheiner, redaktor časopisu Sokol v Praze první díl „Dějiny cvičení tělesných“, jenž bude obsahovati zevrubné a každému přístupné líčení tělesných cviků ve starém věku pěstovaných a bude-li podniknu tomu dostatečná přízeň věnována, vydá pisatel další dva díly, pojednávající o tělocviku středověku a doby nové.

Díl první podává zprávu o stopách tělesných cviků u starých národů východních, Aegyptanů, Peršanů, Medů, Skythů, Parthů, Židů, Čínanů, Indů, atd., líčí obsírně a na základě nových vědeckých výzkumů velkolepé zjevy gymnastiky řecké a končí tělocvikem Římanů. Slovesný obsah doprovází asi 150 vyobrazení značné ceny umělecké a zajímavosti historické.

Cena dílu toho jest 2 zl. r. č. (asi 85 centů) s poštovní zásilkou 2 zl, 20 kr. r. č. (asi 93 centů).

Upozorňujeme Sokolstvo americké na „Dějiny cvičení tělesných“ neboť seznáním jich možno sobě nejlépe učiniti správný soud o pravé ceně a hodnotě tělocviku. Každý Sokol měl by si toto dílo zaopatřiti i upozorniti na ně své známé.

Objednávky adresujte buď:

JUDr. Jos. E. Scheiner,

čís. 43 Sokolská třída, Praha, Bohemia, Europe.

Nebo: **KAREL ŠTULÍK, 126 W. Taylor St. Chicago, Ill.**

Adresář Národní Jednoty Sokolské ve Spojených Státech.

VÝKONNÝ VÝBOR Národní Jednoty Sokolské v Milwaukee, Wis.:
Ant. Pittner, starosta; Fr. Moudrý, místopředseda; P. A. Vaněček, jednatel, 686—6. ul.; K. Jiran, tajemník, 1115 Cold Spring Ave.; Fr. Kaplan, pokladník; Em. Chrudimský, P. V. Šisler a Fr. Eder.

Česko-Americký Sokol, Chicago; F. Kašpar, 537 Blue Island Ave.
Plzeňský Sokol, Chicago; tajemník Čeněk Bolek, 330—W. 18 St.
T. J. Sokol, St. Louis, Mo.; tajemník Jan Trýška, 1867 So. 11th St.
T. J. Sokol, Chicago; tajemník J. E. Zárobský, 204 West 12th St.
T. J. Čechie, Chicago; tajemník Petr Churaň, 47 Emma Street.
Věrní Bratři Sokol, Milwaukee, Wis.; P. A. Vaněček, 686—6th St.
T. J. Sokol, Omaha; taj. J. A. Hospodský, c of „Pokrok Západu.“
T. J. S. Praha, Town of Lake, Ill., taj. Mat. Babka, 4818 Cook St.
T. J. Sokol, New York; tajemník J. L. Jedlička, 415 East 72nd St.

Sokol. Jed. Blesk, Baltimore; jednatel V. J. Šimek, „Bohemia“ Broadway & Barnes Street.
T. J. S. Budivoj, Detroit, Mich.; taj. O. Kostka, 631 Antoine St.
S. J. Svornost, Morrisania, N. Y.; jednatel F. Karásek, 953 Tinton Avenue, near 163rd Street, N. Y. City.
Jed. Tyrš C. R. Sokol, Cedar Rapids, Ia.; K. Mojžíš 190 12th Ave.
T. J. S. Fugner, L. I. City, N. Y.; V. Vančura, 59 Debevoise Ave.
T. J. Sokol Čech, Cleveland, O.; taj. Ant. Zelinka, 1281 Case Ave.
T. J. Sokol, South Omaha, Neb.; taj. Jos. F. Bečvář, 26 & M St.
T. J. Sokol Westfield, Mass. Tajem V. Březina, 97 Meadow St.
T. J. S. Čecho-Moravan, Flatonia, Fayette Co., Texas; tajemník Jan Mikulěnka.
T. J. S. Fugner, Chicago; tajemník J. Kočka, 240 Marvin Street.
T. J. S. Podlipný, Detroit, Mich.; tajemník V. Brabec, 564—18 St.

„SOKOL AMERICKÝ“, časopis Sokolstva česko-amerického. Nákladem Výkonného Výboru Národní Jednoty Sokolské. Vychází 15. každého měsíce v Milwaukee, Wis.

Karel Štulík, pořadatel, 126 West Taylor Street, Chicago, Illinois.

P. A. Vaněček, jednatel V. V. N. J. S., 698—6th St., Milwaukee, Wis.

Předplatné a veškeré dopisy pro „SOKOL AMERICKÝ“ buďtež zasílány pořadatel.